

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1982 Nr. 53

A. TITEL

*Europees Verdrag inzake het toezicht op voorwaardelijk veroordeelden
of voorwaardelijk in vrijheid gestelden, met Bijlage;
Straatsburg, 30 november 1964*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Bijlage is geplaatst in *Trb.* 1965, 55.
Het Verdrag is voorts ondertekend voor de volgende Staten:

Italië ¹⁾	29 juni 1965
Turkije	13 september 1965
Denemarken	22 september 1966
Zweden	9 februari 1979
Portugal	23 februari 1979
Griekenland	27 augustus 1979

¹⁾ Onder het volgende voorbehoud:

«Le Gouvernement italien, faisant usage des dispositions prévues à l'article 38, paragraphe I, ainsi qu'au no 1 de l'Annexe, déclare que l'Italie n'accepte pas les dispositions de la Convention qui traitent de l'exécution des condamnations (Titre III) ou de leur entière application (Titre IV)».

Voorts heeft de Italiaanse Regering verklaard, dat zij zich het recht voorbehoudt te verlangen dat verzoeken, met bijbehorende documenten, vergezeld gaan van een vertaling in het Frans.

C. VERTALING**Europees Verdrag inzake het toezicht op voorwaardelijk veroordeelden
of voorwaardelijk in vrijheid gestelden**

Preambule

De Staten die dit Verdrag hebben ondertekend, Leden van de Raad van Europa,

Overwegende dat het doel van de Raad van Europa is het tot stand brengen van een grotere eenheid tussen zijn Leden;

Vastbesloten tot samenwerking bij de bestrijding der misdadigheid;

Overwegende dat zij met het oog daarop bij ieder in een der Lid-Staten gewezen vonnis op het grondgebied der andere Verdragsluitende Partijen behoren te zorgen voor de sociale reclassering van de voorwaardelijk veroordeelde of voorwaardelijk in vrijheid gestelde delinquenten enerzijds en voor de tenuitvoerlegging van de straf, indien aan de gestelde voorwaarden niet wordt voldaan anderzijds,

Zijn het volgende overeengekomen:

TITEL I

Beginselen

Artikel I

1. De Verdragsluitende Partijen verbinden zich elkaar overeenkomstig de hierna volgende bepalingen de wederzijdse rechtshulp te verlenen die nodig is voor de sociale reclassering van de in artikel 2 bedoelde delinquenten. Deze rechtshulp bestaat in het houden van toezicht op de delinquenten, welk toezicht enerzijds tot uitdrukking komt in maatregelen die een gedragsverbetering alsook de wederaanpassing van deze delinquenten aan het maatschappelijk leven kunnen vergemakkelijken en anderzijds door een waakzaam oog te houden op hun gedrag, ten einde, zo nodig, hetzij alsnog een vonnis over hen uit te kunnen spreken, hetzij een reeds eerder tegen hen gewezen vonnis ten uitvoer te kunnen leggen.

2. De Verdragsluitende Partijen leggen, overeenkomstig de hierna volgende bepalingen, de tegen de delinquent uitgesproken vrijheidsstraf of met vrijheidsberoving gepaard gaande maatregel, waarvan de toepassing was opgeschort, ten uitvoer.

Artikel 2

1. Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder een „delinquent” verstaan hij, die op het grondgebied van een der Verdragsluitende Partijen:

(a) bij rechterlijke beslissing is veroordeeld met daaraan verbonden een voorwaardelijke opschorting van de uitspraak van het strafvonnis;

(b) is veroordeeld tot een vrijheidsstraf die voorwaardelijk is, of waarvan de uitvoering geheel of gedeeltelijk, hetzij bij de veroordeling zelve, hetzij op een later tijdstip voorwaardelijk is opgeschort.

2. In de volgende artikelen wordt met „vonnis” elke gerechtelijke uitspraak bedoeld die is gedaan uit hoofde van alinea (a) en alinea (b) van het eerste lid van dit artikel.

Artikel 3

De in artikel 2 bedoelde uitspraken moeten kracht van gewijsde hebben en voor tenuitvoerlegging vatbaar zijn.

Artikel 4

Het delict dat aan een verzoek als bedoeld in artikel 5 ten grondslag ligt, moet zowel in de verzoekende Staat als in de aangezochte Staat strafbaar zijn gesteld.

Artikel 5

1. De Staat die het vonnis heeft uitgesproken kan aan de Staat op het grondgebied waarvan de delinquent zijn vaste woonplaats heeft verzoeken:

(a) zich uitsluitend te belasten met de uitoefening van het toezicht bedoeld in titel II;

(b) zich te belasten met de uitoefening van het toezicht alsmede, zo nodig, met de tenuitvoerlegging van de straf overeenkomstig de titels II en III;

(c) zich te belasten met de volledige toepassing van het vonnis overeenkomstig de bepalingen van titel IV.

2. De aangezochte Staat is gehouden aan dit verzoek gevolg te geven onder de bij dit Verdrag bepaalde voorwaarden.

3. Indien de verzoekende Staat een der in het eerste lid van dit artikel bedoelde verzoeken heeft gedaan en indien de aangezochte Staat er de voorkeur aan geeft in een bepaald geval gebruik te maken van een der andere in het eerste lid voorziene mogelijkheden, kan de aangezochte Staat weigeren gevolg te geven aan dat verzoek, en zich tegelijkertijd

bereid verklaren gevolg te geven aan een door hem aan te duiden verzoek van andere strekking.

Artikel 6

Op verzoek van de Staat die het vonnis heeft uitgesproken belast de Staat op het grondgebied waarvan de delinquent zijn vaste woonplaats heeft zich met het toezicht, de tenuitvoerlegging dan wel de volledige toepassing, als bedoeld in het voorgaande artikel.

Artikel 7

1. Aan een verzoek om toezicht, tenuitvoerlegging of volledige toepassing wordt geen gevolg gegeven:

(a) indien de aangezochte Staat deze beschouwt als strijdig met zijn soevereiniteit, zijn veiligheid, de fundamentele beginselen van zijn rechtsorde, of andere wezenlijke belangen van die Staat;

(b) indien het vonnis waarop het verzoek overeenkomstig artikel 5 betrekking heeft, is gebaseerd op feiten met betrekking waartoe reeds definitief een vonnis is uitgesproken in de aangezochte Staat;

(c) indien de aangezochte Staat de feiten waarop het vonnis betrekking heeft, beschouwt hetzij als een politiek delict, of een met een dergelijk delict verband houdend ander strafbaar feit, hetzij als een zuiver militair delict;

(d) indien de straf is verjaard volgens de wet hetzij van de verzoekende Staat, hetzij van de aangezochte Staat;

(e) indien de delinquent in de verzoekende Staat of in de aangezochte Staat amnestie of gratie is verleend.

2. Een verzoek om toezicht, tenuitvoerlegging of volledige toepassing kan worden geweigerd:

(a) indien de bevoegde autoriteiten van de aangezochte Staat hebben besloten ter zake van dezelfde feiten geen vervolging in te stellen of de vervolging die reeds is ingesteld te staken;

(b) indien ter zake van de feiten waarop het vonnis betrekking heeft in de aangezochte Staat reeds een vervolging gaande is;

(c) indien het vonnis waarop het verzoek betrekking heeft bij verstek is uitgesproken;

(d) naar gelang de aangezochte Staat van oordeel is dat het uitgesproken vonnis onverenigbaar is met de beginselen die aan de toepassing van zijn strafrecht ten grondslag liggen, in het bijzonder indien degene, die het delict heeft begaan vanwege zijn leeftijd niet kan worden veroordeeld in de Staat tot wie het verzoek is gericht.

3. Ter zake van fiscale delicten vindt toezicht of tenuitvoerlegging overeenkomstig de bepalingen van dit Verdrag alleen plaats, indien de Verdragsluitende Partijen ten aanzien van elk zodanig delict of elke categorie van delicten daartoe hebben besloten.

Artikel 8

Voor zover nodig houden de verzoekende Staat en de aangezochte Staat elkaar op de hoogte van alle omstandigheden die van invloed kunnen zijn op de uitvoering van de maatregelen met betrekking tot het toezicht op het grondgebied van de aangezochte Staat of de tenuitvoerlegging van het vonnis in die Staat.

Artikel 9

De aangezochte Staat stelt onverwijld de verzoekende Staat op de hoogte van de stappen die zijn genomen naar aanleiding van diens verzoek.

In geval van gehele of gedeeltelijke weigering, deelt hij de gronden voor die beslissing mede.

TITEL II

Van het toezicht

Artikel 10

De verzoekende Staat stelt de aangezochte Staat in kennis van de aan de delinquent opgelegde voorwaarden en zo nodig van de maatregelen van toezicht waaraan hij zich gedurende de proeftijd moet onderwerpen.

Artikel 11

1. De aangezochte Staat geeft gevolg aan het verzoek van de verzoekende Staat en past zo nodig de voorgeschreven maatregelen van toezicht aan zijn eigen wetgeving aan.

2. De door de aangezochte Staat toegepaste maatregelen van toezicht mogen in geen geval naar aard of duur een verzwaring betekenen van die, welke door de verzoekende Staat zijn voorgeschreven.

Artikel 12

Indien de aangezochte Staat erin toestemt het toezicht op zich te nemen, gaat hij als volgt te werk:

1. Hij stelt de verzoekende Staat onverwijld in kennis van zijn beslissing met betrekking tot het verzoek.

2. Hij verzekert zich van de medewerking van de autoriteiten of organen die op zijn eigen grondgebied de delinquenten gewoonlijk onder toezicht houden en bijstaan.

3. Hij stelt de verzoekende Staat op de hoogte van alle genomen maatregelen en van de uitvoering daarvan.

Artikel 13

Ingeval de delinquent aanleiding geeft tot intrekking van de voorwaardelijke opschorting van het vonnis als bedoeld in artikel 2, hetzij in verband met een vervolging of een veroordeling wegens een nieuw delict, hetzij wegens het niet nakomen van de hem opgelegde verplichtingen, worden door de aangezochte Staat de noodzakelijke gegevens onverwijld ambtshalve doorgegeven aan de verzoekende Staat.

Artikel 14

De aangezochte Staat verschaft aan de verzoekende Staat op diens verzoek alle noodzakelijke gegevens zodra de periode van toezicht is geëindigd.

Artikel 15

Alleen de verzoekende Staat is bevoegd, rekening houdend met de gegevens en opmerkingen die hem door de aangezochte Staat zijn verstrekt, te beoordelen of de delinquent al dan niet heeft voldaan aan de hem opgelegde verplichtingen, alsmede aan zijn bevindingen de gevolgen te verbinden die in zijn eigen wetgeving zijn voorzien.

Hij stelt de aangezochte Staat van zijn beslissing in kennis.

TITEL III

De tenuitvoerlegging van vonnissen

Artikel 16

Na intrekking van de voorwaardelijke opschorting van de tenuitvoerlegging van het vonnis door de verzoekende Staat en op verzoek van deze Staat, is de aangezochte Staat bevoegd het vonnis ten uitvoer te leggen.

Artikel 17

De tenuitvoerlegging vindt plaats op de wijze voorzien bij de wet van de aangezochte Staat, na verificatie van de authenticiteit van het ver-

zoek tot tenuitvoerlegging en nadat is vastgesteld dat het verzoek in overeenstemming is met de bepalingen van dit Verdrag.

Artikel 18

De aangezochte Staat doet te zijner tijd aan de verzoekende Staat een akte toekomen, waaruit blijkt dat het vonnis ten uitvoer is gelegd.

Artikel 19

De aangezochte Staat vervangt zo nodig de door de verzoekende Staat opgelegde straf door de straf of maatregel, die zijn eigen wetgeving voorziet voor een soortgelijk delict. Deze straf of maatregel dient wat de aard ervan betreft zoveel mogelijk overeen te komen met die welke is opgelegd bij het vonnis dat ten uitvoer moet worden gelegd, en mag noch het bij de wet van de aangezochte Staat gestelde maximum overtreffen, noch naar aard of duur een verzwaring betekenen van de in de verzoekende Staat opgelegde straf.

Artikel 20

De verzoekende Staat zelf mag geen der verzochte executiemaatregelen meer nemen, tenzij de aangezochte Staat verklaart er niet toe bereid of niet toe in staat te zijn.

Artikel 21

De aangezochte Staat is bevoegd tot voorwaardelijke invrijheidstelling. Het recht van gratie kan zowel door de verzoekende Staat als door de aangezochte Staat worden uitgeoefend.

TITEL IV

Afstand van rechten ten behoeve van de aangezochte Staat

Artikel 22

De verzoekende Staat stelt de aangezochte Staat op de hoogte van het vonnis waarvan hij de volledige toepassing verzoekt.

Artikel 23

1. De aangezochte Staat past de opgelegde straf of maatregel aan zijn strafwetgeving aan als ware het vonnis wegens hetzelfde delict, begaan op zijn grondgebied, uitgesproken.

2. De in de aangezochte Staat opgelegde straf mag niet zwaarder zijn dan die welke in de verzoekende Staat is opgelegd.

Artikel 24

De aangezochte Staat belast zich met de volledige toepassing van het aldus aangepaste vonnis als ware het een vonnis door zijn eigen rechter gewezen.

Artikel 25

Wanneer de aangezochte Staat een overeenkomstig de bepalingen van deze titel gedaan verzoek aanvaardt, vervalt daarmee het recht van de verzoekende Staat het vonnis ten uitvoer te leggen.

TITEL V

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 26

1. Elk overeenkomstig artikel 5 gedaan verzoek wordt schriftelijk ingediend.

Er dient in te worden vermeld:

(a) de autoriteit die het verzoek doet uitgaan;

(b) het doel van het verzoek;

(c) de identiteit van de delinquent en zijn woonplaats in de aangezochte Staat.

2. Het verzoek tot het uitoefenen van toezicht gaat vergezeld van het origineel of van een authentiek afschrift van de gerechtelijke uitspraak, waarin de redenen zijn vervat die het toezicht motiveren en van de uitspraak waarin de maatregelen worden genoemd waaraan de delinquent wordt onderworpen. Het verzoek moet het executoire karakter staven van de uitspraak en van de uit te voeren maatregel van toezicht. Voor zover mogelijk worden in het verzoek de omstandigheden beschreven waaronder het delict, dat tot de veroordeling tot ondertoezichtstelling heeft geleid, is gepleegd, alsmede de tijd en plaats aangeduid waar het is begaan, zijn wettelijke aanduiding en, zo nodig, de duur van de ten uitvoer te leggen straf. Het verzoek bevat alle gegevens over aard en duur van de toezichtmaatregelen waarvan uitvoering wordt verzocht. Het bevat een opsomming van de toepasselijke wettelijke bepalingen, alsmede de nodige gegevens betreffende de persoon van de delinquent en diens gedrag in de verzoekende Staat voor en na de uitspraak waarbij de ondertoezichtstelling is gelast.

3. Het verzoek tot tenuitvoerlegging gaat vergezeld van het origineel of van een authentiek afschrift van de uitspraak waarbij de voorwaardelijke opschorting van de veroordeling of haar tenuitvoerlegging wordt ingetrokken alsmede van de uitspraak waarbij de thans ten uitvoer te leggen straf wordt opgelegd. Het executoriale karakter van deze beide uitspraken wordt vastgelegd in de vorm zoals is voorgeschreven door de wet van de Staat waar ze zijn gedaan.

Wanneer het ten uitvoer te leggen vonnis in de plaats treedt van een ander zonder de daaraan ten grondslag liggende overwegingen te herhalen, moet een authentiek afschrift van de uitspraak waarin deze overwegingen zijn vermeld, worden bijgevoegd.

4. Het verzoek tot volledige toepassing van het vonnis gaat vergezeld van de in het tweede lid van dit artikel genoemde documenten.

Artikel 27

1. Het verzoek wordt door het Ministerie van Justitie van de verzoevende Staat gezonden aan het Ministerie van Justitie van de aangezochte Staat. Het antwoord wordt langs dezelfde weg verzonden.

2. De mededelingen die noodzakelijk zijn voor de toepassing van dit Verdrag worden uitgewisseld hetzij op de in het eerste lid van dit artikel aangegeven wijze, hetzij rechtstreeks tussen de autoriteiten van de Verdragsluitende Partijen.

3. In spoedeisende gevallen kunnen de in het tweede lid van dit artikel bedoelde mededelingen worden doorgegeven door tussenkomst van de Internationale Organisatie voor Criminele Politie (Interpol).

4. Elke Verdragsluitende Partij kan door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte verklaring kennis geven van haar voornemen af te wijken van de regels betreffende het doorgeven van mededelingen, genoemd in het eerste en tweede lid van dit artikel.

Artikel 28

Indien de aangezochte Staat van oordeel is dat de door de verzoevende Staat verschaftte gegevens onvoldoende zijn om hem in staat te stellen dit Verdrag toe te passen, verzoekt hij de noodzakelijke aanvullende gegevens te verstrekken. Hij kan een termijn stellen voor de toezending van die gegevens.

Artikel 29

1. Behoudens de bepalingen van het tweede lid van dit artikel is de vertaling van de verzoeken, de daarbij gevoegde stukken alsmede van

alle andere documenten die betrekking hebben op de toepassing van dit Verdrag niet noodzakelijk.

2. Elke Verdragsluitende Partij kan zich door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving ten tijde van de ondertekening of van de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding het recht voorbehouden te eisen dat haar de verzoeken en de daarbij gevoegde stukken worden toegezonden, vergezeld van hetzij een vertaling in haar eigen taal, hetzij in een der officiële talen van de Raad van Europa of in een van deze talen, door haar te noemen. De andere Verdragsluitende Partijen kunnen op wederkerigheid aanspraak maken.

3. Dit artikel laat onverlet de bepalingen met betrekking tot de vertaling van verzoeken en van daarbij gevoegde stukken, vervat in reeds van kracht zijnde of nog te sluiten overeenkomsten of regelingen tussen twee of meer der Verdragsluitende Partijen.

Artikel 30

De stukken en documenten die worden overgedragen ter uitvoering van dit Verdrag behoeven niet te zijn gelegaliseerd.

Artikel 31

De aangezochte Staat is bevoegd op verzoek van de verzoekende Staat, de in die Staat ontstane vervolgings- en proceskosten te innen.

Int hij die kosten, dan is hij gehouden de verzoekende Staat alleen de honoraria der experts te vergoeden.

Artikel 32

De in de aangezochte Staat ontstane kosten van toezicht en tenuitvoerlegging worden niet vergoed.

TITEL VI

Slotbepalingen

Artikel 33

Dit Verdrag laat de toepassing van bepalingen van vreemdelingenrecht onverlet.

Artikel 34

1. Dit Verdrag staat open voor ondertekening door de Lid-Staten van

de Raad van Europa. Het wordt bekrachtigd of aanvaard. De akten van bekrachtiging of aanvaarding worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

2. Het Verdrag treedt in werking drie maanden na de datum van nederlegging van de derde akte van bekrachtiging of aanvaarding.

3. Ten aanzien van elke ondertekenende Staat die dit Verdrag nadien bekrachtigt of aanvaardt, treedt het in werking drie maanden na de datum waarop de akte van bekrachtiging of aanvaarding van die Staat werd nedergelegd.

Artikel 35

1. Na het in werking treden van dit Verdrag kan het Comité van Ministers van de Raad van Europa elke Staat die geen lid is van de Raad van Europa uitnodigen tot dit Verdrag toe te treden.

2. Toetreding geschiedt door nederlegging van een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa, en wordt van kracht drie maanden na datum van nederlegging van die akte.

Artikel 36

1. Elke Verdragsluitende Partij kan ten tijde van de ondertekening of de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding het gebied of de gebieden aangeven waarop dit Verdrag van toepassing zal zijn.

2. Elke Verdragsluitende Partij kan ten tijde van de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding of op elk later tijdstip, door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving, de toepassing van dit Verdrag uitbreiden tot elk ander gebied genoemd in deze kennisgeving, voor welks internationale betrekkingen zij verantwoordelijk is of voor welke zij bevoegd is overeenkomsten aan te gaan.

3. Iedere krachtens het vorige lid afgelegde verklaring kan ten aanzien van het in die verklaring genoemde gebied, worden ingetrokken op de in artikel 39 van dit Verdrag genoemde voorwaarden.

Artikel 37

1. Dit Verdrag is niet van invloed op de verplichtingen, voortvloeiende uit de bepalingen van enige bestaande of nog te sluiten volkenrechtelijke overeenkomst, hetzij bilateraal of multilateraal tussen twee of meer der Verdragsluitende Partijen, inzake uitlevering of andere vormen van wederzijdse rechtshulp in strafzaken.

2. De Verdragsluitende Partijen mogen onderling slechts bilaterale of multilaterale overeenkomsten met betrekking tot de in dit Verdrag geregelde vraagstukken sluiten hetzij ter aanvulling van de bepalingen daarvan hetzij met het doel de toepassing van de beginselen die erin besloten liggen te vergemakkelijken.

3. Indien echter twee of meer der Verdragsluitende Partijen ter zake hun betrekkingen hebben geregeld of gaan regelen op basis van een uniforme wetgeving of van een bijzonder stelsel, hebben zij niettegenstaande de bepalingen van dit Verdrag het recht hun wederzijdse betrekkingen uitsluitend op basis daarvan te regelen.

Indien de Verdragsluitende Partijen de bepalingen van dit Verdrag niet langer toepassen in hun onderlinge betrekkingen ter zake, geven zij daarvan kennis aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa.

Artikel 38

1. Elke Verdragsluitende Partij kan ten tijde van de ondertekening of de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding verklaren dat zij gebruik maakt van een of meer van de in de bijlage bij dit Verdrag genoemde voorbehouden.

2. Elke Verdragsluitende Partij kan door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving een door haar overeenkomstig het bepaalde in het vorige lid gemaakt voorbehoud geheel of gedeeltelijk intrekken; deze intrekking wordt van kracht met ingang van de datum van ontvangst.

3. De Verdragsluitende Partij die een voorbehoud heeft gemaakt ten aanzien van een bepaling van dit Verdrag kan geen toepassing eisen van die bepaling door een andere Partij; zij kan echter, indien het voorbehoud gedeeltelijk of voorwaardelijk is, toepassing van die bepaling eisen in zoverre zij die zelf heeft aanvaard.

4. Elke Verdragsluitende Partij kan ten tijde van de ondertekening van dit Verdrag of van de nederlegging van haar akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding, door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving verklaren dat zij van oordeel is dat bekrachtiging, aanvaarding of toetreding naar het volkenrecht de verplichting meebrengt in het interne recht de bepalingen op te nemen, die nodig zijn voor de uitvoering van dit Verdrag.

Artikel 39

1. Dit Verdrag blijft voor onbepaalde tijd van kracht.

2. Elke Verdragsluitende Partij kan ten aanzien van haarzelf dit Verdrag opzeggen door middel van een aan de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa gerichte kennisgeving.

3. De opzegging wordt van kracht zes maanden na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de Secretaris-Generaal.

Artikel 40

De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa doet de Lid-Staten van de Raad alsmede elke Staat die tot dit Verdrag is toegetreden mededeling van:

- (a) de gestelde ondertekeningen;
- (b) de nederlegging van elke akte van bekrachtiging, aanvaarding of toetreding;
- (c) elke datum van inwerkingtreding van dit Verdrag overeenkomstig artikel 34;
- (d) elke ontvangen kennisgeving of verklaring ingevolge de bepalingen van artikel 27, vierde lid; artikel 29, tweede lid; artikel 37, derde lid, en artikel 38, vierde lid;
- (e) elke ingevolge de bepalingen van artikel 36, tweede en derde lid, ontvangen verklaring;
- (f) elk ingevolge de bepalingen van artikel 38, eerste lid, gemaakt voorbehoud;
- (g) de intrekking van elk voorbehoud ingevolge de bepalingen van artikel 38, tweede lid;
- (h) elke ingevolge de bepalingen van artikel 39 ontvangen kennisgeving alsmede de datum waarop de opzegging van kracht wordt.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, hiertoe behoorlijk gemachtigd, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Straatsburg de 30ste november 1964 in de Engelse en de Franse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk gezaghebbend, in een enkel exemplaar, dat wordt nedergelegd in het archief van de Raad van Europa. De Secretaris-Generaal van de Raad van Europa doet aan elk der ondertekenende en toetredende Staten een voor eensluitend gewaarmerkt afschrift toekomen.

(Voor de ondertekeningen zie Trb. 1965, 55, blz. 22 e.v.)

BIJLAGE

Elk der Verdragsluitende Partijen kan verklaren dat zij zich het recht voorbehoudt te laten weten:

1. dat zij de bepalingen van het Verdrag voor zover deze betrekking hebben op de tenuitvoerlegging of de volledige toepassing van vonnissen niet aanvaardt;
2. dat zij slechts een aantal van die bepalingen aanvaardt;
3. dat zij de bepalingen van artikel 37, tweede lid, niet aanvaardt.

D. PARLEMENT

Zie *Trb.* 1965, 55.

In overeenstemming met artikel 60, tweede lid, van de Grondwet en artikel 24, eerste lid, van het Statuut voor het Koninkrijk is het Verdrag medegedeeld aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal, aan de Staten van Suriname en aan de Staten van de Nederlandse Antillen bij brieven van 17 mei 1965 (Bijl. Hand. II 1964/65-8084 (R 484), nr. 1).

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 34, eerste lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging of aanvaarding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Raad van Europa:

Frankrijk ¹⁾	16 september 1968
België ²⁾	21 september 1970
Italië ³⁾	21 mei 1975
Luxemburg ⁴⁾	22 september 1976
Zweden ⁵⁾	27 februari 1979
Oostenrijk ⁶⁾	1 april 1980

¹⁾ Onder bevestiging van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden.

²⁾ Onder de volgende voorbehouden:

«Article 7: Le Gouvernement du Royaume de Belgique déclare que l'entière application ne sera pas accordée si la personne qui fait l'objet de la décision a été jugée définitivement pour le même fait par les autorités compétentes d'un Etat tiers et si, en cas de condamnation pour ce fait, le condamné subit sa peine, l'a déjà subie ou en a été dispensé.

Titre III: Le Gouvernement du Royaume de Belgique n'accepte pas les dispositions du Titre III.

Article 37, paragraphe 2: En raison du régime particulier entre les Pays du Benelux, le Gouvernement du Royaume de Belgique n'accepte pas les dispositions du paragraphe 2 de l'article 37.»

en met de volgende verklaring:

«Article 7, paragraphe 2(c): Le Gouvernement du Royaume de Belgique déclare que les dispositions du Titre II et du Titre IV ne seront pas appliquées aux condamnations par défaut.»

3) Italië heeft verklaard het bij de ondertekening gemaakte voorbehoud Deel III en Deel IV in te trekken. Italië bevestigde echter de bij de ondertekening afgelegde verklaring.

4) Onder de volgende voorbehouden en verklaringen:

«Faisant usage de la faculté accordée par l'article 38, paragraphe 1 de la Convention et son annexe, le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg:

1) déclare que l'entière application ne sera pas accordée si la personne qui fait l'objet de la décision a été jugée définitivement pour le même fait par les autorités compétentes d'un Etat tiers et si, en cas de condamnation pour ce fait, le condamné subit sa peine, l'a déjà subie ou en a été dispensé (art. 7);

2) déclare que les dispositions des titres II et IV ne seront pas appliquées aux condamnations par défaut (art. 7, paragraphe 2 (c));

3) n'accepte pas les dispositions du titre III;

4) n'accepte pas les dispositions du paragraphe 2 de l'article 37.

Faisant usage de la faculté reconnue par le paragraphe 2 de l'article 29, le Gouvernement du Grand-Duché de Luxembourg exige que les demandes et pièces annexes soient établies ou traduites soit en français, soit en allemand, soit en anglais.

5) Met de volgende verklaringen:

«Article 27.4:

Le Ministère des Affaires étrangères transmettra ou recevra les demandes et autres communications.

Article 29.2:

La Suède se réserve la faculté d'exiger que les demandes et pièces annexes, rédigées dans une autre langue que le danois, le norvégien ou le suédois, lui soient adressées accompagnées d'une traduction en langue suédoise ou anglaise.

Article 37.3:

Dans les relations entre la Suède d'une part, et le Danemark, la Finlande, l'Islande ou la Norvège d'autre part, la Convention ne sera appliquée que dans la coopération qui n'est pas réglée par une législation uniforme dans ces pays.»

6) Met de volgende verklaringen:

“to Article 7, paragraph 3

In the case of offences which are violations of regulations concerning imposts, taxes, duties, monopolies and foreign exchange, or of regulations concerning the export, import, transit and rationing of goods (fiscal offences) Austria will carry out supervision only under the conditions set out in Article 7, paragraph 3.

to Article 29, paragraph 2

Without prejudice to Article 29, paragraph 3, requests and supporting documents which are not drawn up in German, French or English, must be accompanied by a translation into one of these languages.”

en onder het volgende voorbehoud:

“Austria does not accept the provision of this Convention as related of the enforcement of sentences (Part III) or their complete application (Part IV).”

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 34, tweede lid, op 22 augustus 1975 in werking getreden voor België, Frankrijk en Italië.

Voor een andere ondertekenende Staat die het Verdrag bekrachtigt of aanvaardt, treedt het ingevolge artikel 34, derde lid, in werking drie maanden na de datum van nederlegging van de akte van bekrachtiging of aanvaarding.

Oostenrijk heeft bij de nederlegging van de akte van bekrachtiging medegedeeld de bepalingen van het Verdrag vanaf 1 juli 1980 toe te passen; het Verdrag is derhalve voor Oostenrijk op die datum in werking getreden.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1965, 55.

Voor het op 5 mei 1955 te Londen tot stand gekomen Statuut van de Raad van Europa zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1979, 40.

Uitgegeven de veertiende mei 1982.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
M. VAN DER STOEL